

1. Vůně

Hmm, vůně
Když vezmu starou fotku, tak z ní
jde vůně.
Ta vůně
je jako výkřik bezprostřední.

Ta vůně je vůně
vždy prosluněných odpolední a rán.

2. Má vůně

spí v lůně
tří krabic dávno bez vík a z nich
ta vůně
mi stůně po létech dávno uplynulých.

R: Je pátek před kavárnou Sport.
Zas ochutnávám sachr dort.
Mám šlehačku a kliku
- mě šéf pikolíků zná.

A volná lokna na skrání
mi stěží může zabránit
snít o tom, co se nesmí
k tomu voní cesmína.

3. Hmm, vůně.

Hrst vůně
mám z hloubi tůně minulých dní.
Hrst vůně,
ta vůně,
co buhudíky nevyvoní.

R: Je někdy před kavárnou Sport.
Zas ochutnávám Sachrův dort.
Mám šlehačku a ještě
nepřítomnost deště k ní.

Ta volná lokna na skrání
mi nedokáže zabránit
na fotce v bledém tónu
navždy bez pardónu snít.